

kort med at sige, at jeg agter paa ethvert Tidspunkt at bruge den Fremgangsmaade til Fremme for Forslaget, som jeg anser for heldigst og bedst. Jeg havde med nogen Interesse ventet bestemt anvist fra Ordføreren for Forespørgerne (Poul Christensen), hvorledes han mente, at denne Sag bedst kunde fremmes. Han talte nogle uklare Ord om Landstingets Opløsning, men det fremgik dog ikke deraf, at den ærede Ordfører tænkte sig bestemt at ville hævde, at en Sag som denne, navnlig paa det Trin, hvor Sagen nu er, hvor der er givet Tilsagn om Realitetsforhandling, skulde egne sig til Opløsningsgrundlag, og det vilde ogsaa have interesseret mig, om den ærede Ordfører havde udtalt dette, thi det vilde jo have staaet i meget stærk Modstrid med Udtalelser, der ere faldne imod en saadan Betragtning fra betydende Meningsfæller af ham.

Naar Forslaget ikke gennemføres nu i denne Samling, kommer det frem i næste, og forhaabentlig — det venter jeg ganske sikkert — har det da vist sig, at Befolkningen har ydet det stærk og fornyet Tilslutning, saaledes at den Forudsætning, under hvilken man fra anden Side har erklæret sig rede til at gaa ind paa en virkelig Realitetsforhandling om Forslaget, da ogsaa vil være til Stede. Og den ærede Ordfører — og andre — have kun Grund til at føle sig ganske overbeviste om, at man vedblivende fra Regeringens Side vil arbejde for at faa Forslaget gennemført med de Hovedprincipper, som ere nedlagte deri, og naar det ærede Medlem mente at kunne antyde nogen Tvivl overfor andre Spørgsmaal, der mulig vilde blive rejste senere, er denne Tvivl jo ikke begrundet i nogen som helst Virkelighed, thi det Forslag, som er fremlagt fra Regeringens Side, vedrører jo kun Valgrets betingelserne og rører ved intet andet og gaar jo netop i saa Henseende ud paa at bygge paa den lige og almindelige Valgret med Hensyntagen gennem Forholdstalsvalg. Regeringen lægger, som sagt, den største Vægt paa at faa dette Lovforslag fremmet og ønsker netop ogsaa derfor den stærkeste mulige Støtte til Arbejdet. Men naar Forslaget nu ikke skulde blive gennemført i denne Samling, saa er Spørgsmaalet om, hvad man agter at gøre for dets Fremme jo ikke i første Række et Spørgsmaal til mig, men det bliver — netop ogsaa af Hensyn til det Krav, man har stillet fra anden Side for at indgaa paa en virkelig Realitetsforhandling — først og fremmest

et Spørgsmaal, der kan rettes til *hver enkelt Ven af denne Sag ude blandt Vælgerne*. Enhver Ven af denne Sag maa ved de kommende Valg kunne gøre op med sig selv, om han vil være med i Arbejdet for at faa denne Sag løst, om han vil hjælpe Regeringen med at samle Befolkningen om denne Sag og de andre store Reforme, som ligge for — eller om han vil følge det ærede Medlem og hans Partifæller i den smaatskaarne Splittelsespolitik, de have ført i denne Samling, og som kun kan bidrage til at svække denne Sag som i det hele til at skade en sund og god parlamentarisk Udvikling her i Landet. Det bliver dette, som enhver maa gøre op med sig selv, naar han tænker paa denne Sag. Og jeg tvivler ikke om, at enhver maaltbevidst Ven af denne Sag ude blandt Vælgerne vil vælge at støtte Regeringen i dens Bestræbelser, og derfor ser jeg ogsaa forhaabningsfuldt paa det Arbejde til denne Sags Fremme, som vil forestaa i den kommende Samling. Jeg tror ikke, at det vil kunne lykkes Modstanden mod denne Sag at hindre den, naar blot Sagens Venner ikke slippe Taget og give sig til at slaas om noget smaat og ligegyldigt og mistænksomt, som kan hvirvles op, og derved øde Kræfterne paa Strids-spørgsmaal, som ikke ere ærlig Strid værd.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingerne og ansætte et nyt Møde til Kl. 2 $\frac{1}{2}$...

Zahle: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden: Forhandlingerne ere sluttede.

Borgbjerg: Men jeg har jo begæret Ordet for længe siden. Maa jeg da ikke faa Ordet?

Formanden: Nej, Forhandlingerne ere sluttede.

Borgbjerg: Det er jo den brutaleste Magtanvendelse.

Zahle: En saadan Behandling har man endnu aldrig budt dette Ting. Ministeren har jo angrebet os. Maa vi ikke svare? (Uro paa Tilhørerpladsen).

Formanden: Jeg maa bede om Ro i Salen. Dagsordenen for næste Møde er: